

СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ТРИБУНА

Един брой
50
страници.

Седмичен орган на Окр. Комитетът на Социалдемократическите организации — Варненски окръг.

Един брой
50
страници.

Нашата кандидатна листа за изборитѣ за училищни настоятели на 10 април.

- Жечка Ст. Георгиева
- Василь Чобановъ
- Кардамъ Брэдваровъ
- Коста Караивановъ
- Михаилъ Стефановъ
- Петръ Митевъ
- Христо Богдановъ
- Иванъ Затарски
- Христо Никифоровъ

Работници, граждани, гласувайте за кандидатитѣ на Социалдемократитѣ, най-искрениитѣ радѣтели на просвѣтното дѣло.

Изборитѣ за уч. н-ство въ града ни.

II.

Социализмътъ нѣмъ високо образованието. Краенъ социалистически идеалъ е, щото то да проникне и въ последната колиба, да озари и сѣрце и последния бѣднякъ. Бъдещето социалистическо общество ще се състои отъ образовани хора, всички отъ които ще развиратъ добръ своята работа. Социализмътъ се готви да твори, не да руши, а за великата творческа работа, която го очаква, нему ще сж нуждни не фантазираня и заблудени рушители, каквито се създаватъ въ тѣснискитѣ текета, а високо образовани и подготвени за работата си творци, каквито той си създава и каквито той иска и отъ училището да му създаде. И защото той ще иска отъ училището не рушители на готова блага, а творци на култура, не тѣмни фразьори, а борци за прогресъ, затова той си е поставилъ за задача да прѣобразува цѣлата училищна система така, че тя да стане годна да му даде таква цѣлостна личностъ, която да бѣдѣтъ способни и готови да се впуснатъ въ вихъра на борбата за цѣлостно свѣтчество и да дадатъ цѣлата си душа и енергия за прѣустройството на обществото. Тавански герой, като тѣсниското свѣтило Георги Димитровъ, той не ще, лакеи, като прослудувия Шаблицъ, той прѣзира отъ спекуланти съ храната, обувките и пособията на бѣднитѣ дѣцѣта, като нашитѣ

храни Боже, комунистически училищни настоятели, той се отвършаватъ. Той иска честни, умни, дѣлни, смѣли и скромни работници, защото самъ той е изтъквалъ отъ тия велики човѣшки добродѣтели. И ако на социализма единъ денъ се падне да реди обществото и държавата, той ще турне въ центъра на своята дѣйностъ просвѣтата, като й създаде редина най-добъръ уредени училища, гдето трѣбъ трудъ и наука високо образовани и най-добъръ платени учители ще създаватъ умъ и воля у своитѣ питомци и така ще ги готвятъ за великитѣ творчески задачи, които врѣмето ще иска отъ тѣхъ.

Ако ли какъ социализмътъ поеме още сега управата на народнитѣ училища въ града ни, ако работническото и маломогнитѣ граждани се отърсятъ отъ лъжитѣ и заблудитѣ на комуниста и на стари буржуазни грѣшници и даватъ до вѣрнето си на единична дѣлна истинска прѣдставителна — работническата социал-демократическа партия, тогава тя ще поеме съ пълно сознание тежкия и пълненъ съ отговорности постъ и смѣло ще пристѣпни да проправя пътя ва бѣдната училищна реформа, на бѣдната школка община. Тя вѣмъ, като комунистѣтѣ, съ лъжливъ и паучъ бюджетъ да хвърля прахъ въ очитѣ на лековѣрнитѣ, вѣмъ да прѣдвиди за вѣч-

ко голѣми суми, а нищо да не похарчи, нищо да не направи. Напротивъ, ти ще отгѣри точно нуждитѣ съответно приходитѣ и вѣтъко, що прѣдвиди, ще изпѣлни, всичко, що обѣщае, ще направи. Безржикото и немарата къмъ училищни здания, градини и пособия тя ще остави да красятъ чѣлата на комунистическитѣ училищни настоятели, а сама тя ще пристѣпни бърже да поправи съществуващитѣ училищни сгради и градини, да построи и нови, да попълни всѣко училище съ необходимитѣ пособия, да достави и нови, да създаде изобилна обстановка и условия, каквито повитѣ насоки на възпитанието и обучението изискватъ и при които ученицитѣ въ приятенъ трудъ и лека забава ще се учатъ и възпитаватъ. Тя вѣмъ да остави, като комунистѣтѣ, бѣднитѣ дѣцѣта безъ храна, облекло, обувки и пособия, а, напротивъ, прѣвъ нейнъ дългъ ще бѣде да нахрани, облече, обуе и снабди съ особени всѣко дѣцѣта и, сити, стоплени и доволни, да ги прати на училище да гледатъ искрени и горещи слова на задоволенъ и веселъ учителъ. Тя вѣмъ да се изгаври наизучителитѣ, като не квалифицира достойно тѣхния трудъ, защото тя знае, че „учителѣтѣ е душата на училището;“ тя вѣмъ да иска отъ учителитѣ, за да ги назначатъ въ Варна, да изключатъ убѣжденията си, вѣмъ да изнасилватъ волята имъ, а ще дари способни, умни, дѣлни учители и тѣхъ ще возака на работа. Тя вѣмъ... защото прѣдставителността, тѣсноумието и безручностията на комунистѣтѣ, грѣшоветѣ и некадрността на буржуазията сж чужди ней и защото, сама тя чиста отъ тия пороци, се бори да очисти и обществото отъ тѣхъ. Ще бѣде ли разбрина и чула отъ послѣдното, или то ще се повлече пакъ подартъ демагогията и заблудата на комунистѣтѣ и фалшивитѣ обѣщания на буржуазията, то е негова работа; нейнъ дългъ бѣше сега прѣдъ настояшитѣ избори да каже своята правдива и искрена дума и да прѣдури дѣла.

Рекламирайте чрѣвъ „Социалистическа Трибуна“

Дѣйността на Варненското Комунистично Училище Н-во.

(Продължение.)

Нашитѣ статии прѣдизвикаха комунистѣтѣ въ „Варненски Работникъ“ да изгавратъ да се оправдаватъ, като се надмагогстваха до насита и се напаргатавстваха до забравата. Но онова, за което ги обвиняваме, на голѣмитѣ и поразителни факти, които сж съдържанието на тѣхния „активъ“ — тѣ не отговариха. Писахитѣ имъ много нахално ги заобикаля, за да се сполуче бързо по мѣтния потокъ на фразата и демагогията — изключителното съдържание на комуниста-водителъ. Ние казваме: насъ не ни интересува формалноститѣ на прилагането на единъ училищенъ бюджетъ. Тѣ трѣбваше да знаятъ, пакъ не може да се мисли че не знаеха, че каго прѣдставители и изпълнители на извѣстна публична функция, ще трѣбва да се справятъ съ тия формалности. За насъ е важно съдното: чрѣвъ оставаната фанелка на бѣднитѣ дѣцѣта, тѣ облагодѣтелствували ли свои хора за смѣтката на обществениитѣ орѣдѣта? Обуха и облякоха ли бѣднитѣ дѣцѣта чрѣвъ студентитѣ зимни мѣсеци? Достаняха ли ученически пособия на пролетарскитѣ дѣцѣта? На чѣрния въпросъ ние не сме ги чули да отговорятъ отрицателно, а на втория и третия — вѣмъ какво да отговарятъ, защото фактата е на лице: Варненското Училище Комунистично Н-во не обу и не облече съ топла дрѣшка нито едно бѣдно дѣтѣ при наличието на граматни орѣдѣта ва цѣлѣта, гласуванитѣ отъ тѣхъ и общинския имъ съвятъ и утвърдени отъ централната властъ. Варненското Училище Комунистично н-во, не даде нито едно молвиче, нито една теркада на бѣднитѣ пролетарски дѣцѣта при наличието на сжщия такова суми въ бюджета имъ!

Функционеритѣ имъ отъ „Варненски Работникъ“ се биятъ въ гърдитѣ и разналено разправятъ на нещастнитѣ маси, че вилосе настоятелство не било гласувало такъвъ граматенъ бюджетъ, въ който да сж били тѣй добъръ и отгледени единотвенно интереситѣна пролетар дѣцѣта. Фариеси, ами защо не кажете на тия маси какво отъ реализирали въ единотъ отъ тия тѣй глѣстъ бюджетъ и вѣдъ е доброто, което отъ цѣлѣта? Въ тая си статия ние ще

оставимъ да говорятъ самитѣ цифри. Цифритѣ ще бѣдѣтъ окръжжвани въ поза на комунистѣтѣ, а ако и отъ това сж недоволенъ, тогава ще излеземъ съ точнитѣ цифри и статинкитѣ.

Бюджетитѣ на комунистичното настоятелство ва 1920—21 год. въ редовнитѣ си и извъредни приходи възлиза на почтената сума 5,200,000 лева, а е изразходвано въ редовнитѣ си и извъредни разходи. Отъ тая сума настоятелството е изразходвало до срѣдата на февруари (мѣсець и половина да натичане на финансовата година) сж около 1,000,000 лева — значи една 1/5 отъ дѣлни бюджета.

Магого шѣдѣтъ комунистѣтѣ, когато сж ва, мѣдѣния ва санитарнитѣ грижи, които тѣ ще положатъ за учащата се младежъ. Затова въ бюджета си сж сложили граматни цифри: за лѣкари, ва амбулатория, ва медикаменти и пр. възлизава на сума около 420,000 лева, а е изразходвано само около 18,000 лева. Наистина тѣ не назначиха лѣкари, защото централната властъ се отказа да имъ шлѣпа. Но кога спираше тѣ сами съ свои орѣдѣта да си назначатъ таквава? Или смѣтаха, че голѣмата табела на празната училищна амбулатория ще може да помогне на заболѣлитѣ ученици.

Магого демагогстваха комунистѣтѣ ва смѣтката на пролетарскитѣ дѣцѣта: ние ще наричамъ забавачницѣта ва пролетарскитѣ дѣцѣта; тѣ вече вѣмъ да скитатъ по улицитѣ и плачатъ докато родителитѣ имъ работятъ. И въ бюджета ва залпата на забавачника отъ сумата 29,000 лева, а отъ нея не е изразходвано нищо. Защо? Защото не сж открити забавачници. Ами ангажмента прѣдъ народа? Ами плачатѣ ва смѣтката на пролетарскитѣ дѣцѣта? Нищо — нали му вѣвѣха гласоветѣ и могатъ всѣки денъ да си пращатъ панаири!

За възнаграждение на първоначалнитѣ учители стои почтената тѣтета сума 219,000 лева, а е изплатено 46,000 лева. На учителството не е изплатено възнаграждението ва мѣсецитѣ януари, февруари и мартъ и разликитѣ отъ м. априлъ до м. септември. Коѣ казва, че комунистѣтѣ не възнаграждаватъ учителитѣ си?

Сжщо е и ва възнаграждението на прогимназиалнитѣ учители: ва четиритѣхъ прогимназия е прѣдвидено ва цѣлѣта 182,000 лева, а е из-

платено (всичко 15,250 лева. За книги и описания на библиотеките при първоначалният училища е прѣдвидено 10,000 лева, за изразходвано 320 лева. Нека се види, че сумата 10,000 лева за дѣлът не е прѣдвидена въ бюджета на настояществото, а е внесена отъ централната власт. Също така централ. власт за всѣхъ прогимназии въпроса по 1,000 лв. за библиотеки, по настоятелството е изразходвало много малко, като за IV прогимназия не е похарчено ни о стотинка.

За учебни помагала при първоначалнитъ училища стои сумата 20,000 лева, а е изразходвано 20 и словомъ два десетъ лева! Също така стои и въпроса за учебнитъ помагала (за всичкитъ прогимназии): прѣдвидена е сумата 1330 лева, а е изразходвано около 670 лв.

За прѣбитки на прилогата е прѣдвидено 7000 лева за първ. уща и прогимназитъ а не е изразходвано нищо. Важното е, че платят за дѣлът и вото притежава още отъ миналото и-во, и не се е по-риляло да то ущие.

За помощи на бѣдни ученици, пособия, книги, обѣщо дозико и горяло, обуща и пр. е прѣдвидено 150,000 лева за първоначалнитъ училища, а е изразходвано около 4,000 лева. Ето грижата на комуниститъ за бѣдитъ пролетарскитъ дѣла! Но за това ние приказваме по рано за да не по-таряме сега. Нека всѣки си приля заключение отъ цифритъ.

Също така стои въпросъ съ тия помощи на бѣдни ученици и въ провинциитъ: прѣдвидено е 77,000 лева, а се изразходвано 4,600 лева.

Най-много се паднатъ комуниститъ съ безплатнитъ си ученически трапезарии. А ра-ботага стои въ охидностъ така: при наличието на повече отъ 1000 бѣдни дѣца които иматъ нужда отъ храна, тѣ хранятъ около 170 — 200 дѣца. А оуми въ бюджета за дѣлът има тѣлози и съ дѣкъ се парадиря всѣки денъ. Прѣдвидена е намъ 600000 лева за дѣлът, а е изразходвано едва 100,000 лева. А тѣ при добра воля, съ тия суми, можахъ да хранятъ най малко 800 дѣца. Нѣкога Варненското околийско учителско д-во при съдѣйството на граждански комитетъ храни по 400 — 600 дѣца и като имъ посочимъ това тѣ ни сочатъ комфорта обстановка на общинския съездъ. А днесъ пролетарскитъ дѣца, и рѣди и комфорта иматъ нужда отъ храна!

За постройка на нови училищци адания е прѣдвидено 1,150,000 лева. Не е похарчено и не е прѣдарието нищо

по това. А козко много се демагогства прѣдъ маситъ въ окръжизната на града съ тоа въпросъ!

Съ това ний свършваме нашето изложение за дѣйността на Варненското Училищно Н-во „Активитъ“ имъ е на лице. Нека работничеството и гражданството видятъ своитъ редетели и иматъ всякогъ горѣизложено прѣдъ видъ въ изборитъ на 10 априлът.

Цѣлът оправдава срѣдствата.

Въ развитието на човѣчеството има моменти на страшни и гласомици падения, на бѣсови разорения и опустошения, на пѣленъ материализъмъ и мораленъ крахъ. Неуклонната и винаги възходяща линия на човѣшкия напредѣкъ започва въ такива моменти да се колебае, да се прѣчупи. Настава анархия въ общинския редъ на вѣщата, и тамъ, дѣто по-рано е владѣло спокойствието на мирния съвладателенъ трудъ, завива ураганътъ на войната. Този ураганъ не опустошава само възвишия, но, което е по-страшното, и вжтрѣшния миръ на човѣка. Това, което съ вѣкове е грѣшно въ дѣлитъ, като свѣтъкъ и неопетжимъ идеалъ, свѣкътъ рухва изведнажъ и се провали въ бездната на крушението, като да не е било никого по-рано. Не ще съмѣваме, че за вѣкои отъ тѣзи опустошения, човѣчеството ще биде само благодарно на всемогъщата стихия на разрушението. Такъвъ е случаетъ напри-мѣръ съ провалата на капитализма и неговия прогледъ, който днесъ не владѣе вече душитъ на хората така, както ги владѣше прѣди войната, защото и за свѣнитъ остава очевидно, че той прѣчи на човѣшкото развитие и води свѣтъкъ къмъ разорение и гибелъ. Но покрай тази положителна работа ураганитъ на разрушението, застрашава да повлече и унищожни и много културни дѣности, трупаши съ вѣкове и коствуващи живота на милиони човѣшки еществування. Такава дѣностъ е напр., всичкитъ начела на демокрацията, като свободата на убѣдението, свободата на печата, общото избирателно право, такава културна дѣностъ е началото за борба противъ смъртното наказание, такава дѣностъ е началата на честна и доблестна борба въ политикообщественния животъ. Днесъ всички тѣзи начела изглеждатъ като че ли помети отъ пята на човѣшкото развитие. Не е рѣдко днесъ да чуеме,

че това е дѣности на буржуазния моралъ и че като такива нѣма защо да се ачитатъ. Днесъ всѣки прѣтерженникъ на комунизма ще ви каже, че той моралъ не е за него, че той си има свой комунистически моралъ (отрицание, впрочемъ, на всѣкъкъвъ моралъ), чийто краекъ-гъленъ камѣкъ е началото: дѣлът оправдава срѣдствата.

Който познава историтата добръ, ще си припомни при каквитъ исторически моменти и при какво обществено развитие това начало биде въведено кито основно начало на всѣки общественъ животъ. Историтата повѣтува, че то въ моментъ биде епохата на сѣверо италианскитъ княжества отъ срѣднитъ вѣкове, епохата на Боржнитъ и на Медичитъ и на тѣхния идеалъ прѣдставителъ флорентинския държавникъ Николо Макьявѣли. Кой не е чувалъ за ана мегитата книга на последния, „Князѣтъ“, станала настолна книга на деспотизма и насилието? Великата дѣлът, които прѣсѣдана князѣтъ, му позволява да не избира срѣдствата за нейното постижение — его основниятъ принципъ на теоритата, прокарана въ тази книга. А има нѣя князѣ, който да не си постави велики дѣлът? Има ли изобщо князѣски дѣлът, които да не еж велики? Та нали кайзеръ Вилхелмъ твърдише въ една своя рѣчь, че той е божи помазаникъ? Виха ли могли неговитъ дѣлът да не бидатъ високи, щомъ тѣ идатъ отъ Бога? Но единъ още по-добъръ примеръ имаме ний въ лицето на новитъ богословски князѣ въ Москва. Не еж ли и тѣхнитъ дѣлът високи? Каква по-висока дѣлът отъ тая да въдронитъ съ единъ декретъ за деактесъ и четири часа социалистическическото общество въ цѣлния свѣтъ? Срѣдствата ли? Всички срѣдствата еж позволени за една такава висока дѣлът. Въ името на пролетарската революция грѣбна да се прѣвизне всичко що прѣчи! И учрѣдително събрание, и общоизбирателно право и борба срѣдъ смъртното наказание... и пролетариата и дори неговата революция.

За да се види козко абсурдъ е и козко на мухтѣ миритъ този методъ на борба за постижение на единъ великъ идеалъ, нека припомнимъ, че той биде най-изпитания методъ на икквизитциата, изобщо на срѣднитъ вѣкове. Та нали въ името на ний високата общочовѣшка любовъ икквизитциата извършваше най-голтмитъ жестокоотти надъ хората, като имъ рѣжеше краката — да ги прави по-жест или ги разтѣгаше — да ги прави по-дълги. Въ името на она, който учеше

не само да не обиждаме другитъ, но и да ги обичае като себе си! Не е ли ясно, че въ стремежа си да биде по-близко до Бога неуагитъ се отдалечаваше отъ него.

По ежция пътъ на дѣйствие вървятъ и модернитъ неуагитъ: въ стремежа си да се доближатъ до социалистическото общество тѣ се отдалечиха съвършено отъ него. Защото не е ли абсурдъ да ратувашъ за едно общество на свободата (социализмътъ е прѣди всичко такава общество) за едно „освобождение“, като унищожавашъ самита тая свобода. Не е ли абсурдъ да прѣвладѣватъ една висока дѣлът съ низки срѣдствата. Не виждашъ ли, че по този начинъ тия свѣлящи тая висока дѣлът отъ нейната висота, и тѣ прѣтвата да биде нече такава? Не виждашъ ли, че си убилъ, че си погубилъ своята дѣлът?

Какво направиха наистина болшевикитъ въ Русия? Рѣжководени отъ началото — дѣлът оправдава срѣдствата, тѣ само разориха своята богата страна, безъ да ѣ дадатъ рая, който ѣ бѣха обещали. Тѣмъ тѣй икквизитциата прѣвъ срѣднитъ вѣкове не даде рая на икквизитциитъ отъ нея християни. Една статистика на екаектупричитъ отъ болшевикитъ божемъ противници на революцията, направена даже по официалнитъ болшевикитъ органи, би дала страшни и невѣроятни цифри. Олѣдствана на жестокоотитъ отъ арѣмето на войната ний сме така загубили, че ужаситъ на болшевиизма не ни правятъ впечателение, но когато единъ великаторникъ рече да запише фактитъ и ги отнесе на мѣстото, което имъ подобавя, неговата рѣка, даже неговата рѣка, рѣката на безответни ученикъ, ще трепне отъ безучастие, съ което сме се отнесли ний къмъ тѣзи факти. Нима не е знаменателно козко слабо реагира културния свѣтъ срѣмъ болшевикската система на зложничеството, която дори у дивацитъ на Африка не се практикува вече? Би помислилъ човѣкъ, че ний се връщаме назадъ къмъ варварския животъ на първобитнитъ хора. Не е ли страшно само да се помисли, че за единъ атентати, често пакти вършени отъ подкупени субекти, се били избивани съ стотици хора, само защото еж по убѣдене противници на болшевикитъ и въ момента на тѣзи атентати се намиратъ въ затворитъ. Какъ еж могли да бидатъ извършвани подобни безчовѣчия въ едно врѣме, когато е билъ живѣлъ вече на свѣта единъ Толстой наприимѣръ, какъ е билъ възможенъ фактитъ, че тѣзи безчовѣчии да се извършатъ въ родната земя на ве-

ликия мъдрецъ отъ Ясеполана!

„Цѣлът оправдава срѣдствата“, ще каже комунизмитъ и съ всичкитъ уста ще иска да ти докаже, че е правъ. О, този макеннализъмъ, този неуагитизъмъ! Не по ежция ли начинъ се оправда и Ленинъ, когато му отпращиха урѣка, че за прѣврата отъ 1917 год. е използвалъ златото на германския кайзеръ? „Азъ ушотрѣбихъ това злато за дѣлът на революцията“, кавазъ Ленинъ. Но така може да се оправдае само единъ човѣкъ безъ честъ и достоинство. Съ подкупни и шпионажъ може да си служи само буржуазната. Новото общество, което сега иде, трѣбна да биде чисто отъ мръсотата на старото. Единъ агентъ на германския кайзеръ не може да се видише, като създателъ на новото общество.

Войната, както казахме по-горѣ, разгърна надъ о не о и всички духовенъ миръ на човѣчеството. Много стари и кухни, прогнани идши въ храма на този миръ рухнаха. Има обаче въ този храмъ образи здрави и непоколебими, такива които урагана на арѣмето не може да повали. Тѣ бѣха само забояени отъ праха на разрушението, но сега, когато този прахъ се разсѣва, тѣ за-свѣтватъ съ още по-голяма свѣтлина и още по-сино озаряватъ нашата душа. Социалната демокрация е цѣлствана, че единаки побитъ идеали оцѣлѣха отъ стихията на разрушението. Революнеритъ олдѣно еж безвъзвратно поназана, „революционертъ“ отъ дѣво убиха сами своитъ идеали. Прѣвъ върѣщото напредъ човѣчеството стои само пътитъ на социалдемократитата, която за постижението на своята велика дѣлът си служи само съ велики срѣдствата.

Лошъ Симптомъ. Занчера, недѣля по обѣдъ, въ морската градина, станала една расправия съ бой, между група млади офицери отъ мѣстния таризонъ и цавилици. Овѣтъ шамаритъ и ритницитъ, много останало да се пронаятъ и шашвитъ, които напосѣдѣкъ отново се въведени.

По поводъ на тая случая, добре е, погорното началство на военнитъ да се заинтересува и издари причинитъ, та ако еж винаги лѣкоп отъ офицеритъ, да имъ се даде въздужение, за да не остава убѣдението у хората, че се връщатъ врѣмента, когато офицерскитъ расправии съ гражданитъ можахъ да минаватъ безнаказано.

Чете се В. „Народъ“

Млѣвари селяни, млѣлѣте си хранитъ въ млѣницата „ДЕЛИ-ДУШКА“ въ с. Рѣка Девня.

Празника на Български Учителски Съюз.

На 7 т. м., четвъртък, е празникът на Българския Учителски Съюз. Тоя ден вървях извън страдата съюзното учителство ще се събере да празнува не със шумни и локни забави и пишна фраза, а като че ободителното слово на своите поддържатели, като обгръне се разумно погледа паметния пакт, прищипва устните, некриво неополукити, даде си точна сметка за пръвжаваната критичен момент и начертане насочити на дълготайността си, тактиката си. Боредът по природа и по пръвначаване, създаден за борба, парасъл в борба, той знае, и борба го чака и се готви да вземе подходящото си място в нея, в тая величавна борба, чрът колто ще се разгрънат обрътити страници на гредущето бжовце В туй отношение каква грамадна разлика между Б. У. С., великанът в нашето професионално движение и лажката груничка на така наречената комунистическата учителска организация, която се е прицелява като друпа у котерията на анархо-твеняцигт. На страната на Б. У. С. е борбата, у комунистгт — провокацията, туй отарателното дирене на истината, тамъ жъжа та заблудата, у Съюза читата и самобитна мисъл, а тамъ сѣбито подражане и кухата навѣта отъвнѣ фраза.

Видитѣ води, другитѣ ги водятъ. На изпитания боредъ за школата и народна свобода, великана — протопитѣ в нашето професионално движение нашиятъ братека приветѣ!

Пасуховъ в Варна.

(Рѣчта му на 3 априлѣ т. г.)

Два въпроса интересуватъ подирѣ войната, както наетъ въ България, така и свѣтъгъ вѣнъ отъ България. Това сж въпроситѣ за международното и вътрѣшното положение на вѣвѣка страна. Вѣички вий добръ знаете, че подирѣ войната вътрѣшното положение на вѣвѣка страна е памъвено, защото въ вѣички страни, поради сѣществующето недоволство, народитѣ маса е мжччатъ да завзематъ държавната власт и да ориентиратъ политиката по съвършено друго направление. Ний социалистгт сѣме го казвали и порано, казваме го и сега: Стариятъ свѣтъ си отива. Царството на буржоавията е вече свършено. Сега управляващитѣ съсловия не могатъ вече да се справятъ съ положението. Основнитѣ, на които почива стариятъ свѣтъ, сж докочани.

Тѣ е по въпроса за войната и мира, който е единъ отъ най-голѣмитѣ въпроси, еднакво интересуващитѣ маситѣ, както и това за хлѣба. Ще може ли Европа да ни даде миръ? Чувствувате го вѣички и ами. Кожото врѣме изминава отъ сключването на срамнитѣ договори за миръ въ

Парижъ, токозѣ повече вѣчки го усѣща. че мирътъ не е гарантиранъ. Конфликтъа постоянно възникватъ. На първо мѣсто личи тая година конфликтъа съ Германия.

Недоразумитѣ има и по Севтерския договорѣ. Недоразумитѣ има и въ Азия, между побѣдителитѣ и тѣхнитѣ подчинени народи. Недоразумитѣ има между западъ и изтокъ въ лицето на Англия и Франция отъ една страна и Русия отъ друга.

На Балканитѣ, нѣма нужда да ви го казвамъ, положението е сжко така неополукито. Вѣчки денъ сж възможни изпадения. Нанетина пожарътъ днесъ не е на Балканитѣ, той е въ Млада-Азия, той бѣше въ Поша, но той може да бжде прѣнесенъ и туй.

Политиката на социалистгт е да запазватъ мира. Това не е правдна фраза. Днесъ въ свѣта само социалната демократия, въ лицето на организирания пролетариатъ, вади га гласъ си въ полза на мира и се мжи въ вѣички страни да откони свѣта отъ методитѣ на миналото.

Слѣдъ войната налетѣхме на едно управление не по-добро, на единъ човѣкъ, който иска да бжде Фердинандъ, да прави голѣма политика и да мило, че може да бръща внимание на свѣта съ своята фигура. Но европейската дипломатия е хитра. Цѣлъ свѣтъ го знае това, само г. Стамбулѣйска не го знае. Въ камарата бѣхъ добожитѣ да чуя въ какво се състои резултата отъ неговото пътуване, иако че нѣма нищо на мѣданъ. Това е „положителнитѣ“ резултатѣ. Огридателнитѣ резултатѣ сж гледищанитѣ, които могатъ да вѣвтъкатъ България въ една нова авантюра за постигане на чужду дѣян.

Тая политика крпе голѣми опасости. Ний трѣбва да обрънемъ вниманието си върху нашето вътрѣшно прѣустройство и да не си въобравяваме, че сѣме факторъ въ мировата политика, да станемъ поклонници на мира и да запазимъ нашия неутралитетъ. Както въ миналото, ний проповѣдаме п с е г а мира и въ това отношение се отличаваме отъ вѣички наши партии. Старитѣ партии иматъ свои национализмитѣ, който ги кара да правитѣ голѣма политика, за освобождение на поробенитѣ. Но, че ний сѣме противъ свободата на малцинствата; ний сѣвтаме, обича, че въ старитѣ методи тая свобода не може да се постигне. Ний се отличаваме въ това отношение и отъ нашитѣ крайни сѣвѣди, комунистгт, защото и тѣ не сж за мира, защото и тѣ сж за войната. Какното и да говорятъ, тѣ сж по душа и по методи и по разбирания войнатовени. Волшевицѣгт е войноточенъ, той се бие на два фронта: вѣтрѣ въ собствена си страна той си служи съ ошата, вѣнъ пакъ съ ошата. Ако той не сполучи да

пробие външния фронтъ, неговата пѣвонѣ е изгубѣта. Затова и тѣхния нападѣтѣ по военитѣ работи, Троцки, казва, че голѣмитѣ въпроси че сѣ рѣшатъ единъ пакъ на Рейнъ, други пакъ на Балканитѣ, трети пакъ, гдѣто му попадне. Волшевицѣгт води политика въ голѣми стилъ, не по малко войноточенъ отъ тия на сѣвташенето.

И нашитѣ български комунисти сѣга сж за войната; тѣ не могатъ да я избѣгатъ и ако не я проповѣдватъ, това го правятъ само, защото внаятъ, че въ България идеята за война е неополукитна.

Българни нѣма да получи основножение отъ руситѣ, както проповѣдватъ тѣвеняцитѣ, а ще бжде само ордие, на болшевицката политика. Ний сѣвтаме, че ще бжде катастрофазно за насъ, ако дѣйствително се уълѣжемъ да подпомагаме на болшевицѣма. Нашиятъ зовъ е, да запазимъ мира.

Врѣщамъ се на положението у насъ. Земедѣцитѣ, които вече славятъ, вѣрватъ по старитѣ лѣтшица. Коруцията се шири по вѣички посоки. Моментитѣ за подигането на нашата вазюта сж пропуснати. Борбата противъ сжкопчигѣта не сжществуватъ. Народнитѣ суверенитетѣ не се зачитатъ. Министертѣ прѣвѣдетатѣ заявя еднажъ, че не го интересува бюджетъ, че нищо не го интересува.

Ний сѣме противъ такова управление. Друго яче сѣвтаме ний да, царедѣлѣ България слѣдъ катастрофата, да я повѣдемъ на новъ яхъ и затова дѣлжко на врѣмето си нашата подкрѣпа на държавата. Противъ насъ обичатъ често да инвенуиратъ, особено тѣвеняцитѣ. Авъ ваявявамъ, че ний не бѣхме мерални да управляваме, управлението ни се наложи. Ний възстановихме вѣички свободи, ний направихме най-свободни фабрики, борихме се противъ сжкопчигѣта въ най-лоши врѣмена. Тѣвеняцитѣ сж поклонници на системата: козкого по глѣ, токова по-добрѣ. Тѣ сѣвтагъ, че тамъ дѣло има умъ и разумъ нѣма почва за комунизъмъ. Тѣ разваляюха дори до Русия, че въ Сливенъ и Перникъ отъ Пасуховѣта политика сж набили хиляди работници. Позовахъ въ парламента тѣхния прѣвѣдатель отъ Сливенъ да погнѣри това, не обели ахъ, не се обади никой съ грубата нѣмъ.

Укоряватъ ме за 27 юлий, който денъ наричатъ денъ на опасението на българската буржуазия. Авъ нокажъ да запаямъ страната отъ чуждо нашествие. На 27 юлий тѣвеняцитѣ не нокажа да правятъ митинги и да провокиратъ и да изпѣлятъ единъ ингерна прованселъ дѣгъ. Сѣвтаме ли, че България можеме да поимее едно изхуване отъ вѣнъ?

Четохъ въ Рабочнически вѣстникъ една статия, дѣто се каваа че унгарската акция отъ 20 юлий не усѣбѣа, защото не бѣла подкрѣпена отъ

акцията на другитѣ страни. 20 юлий. — 27 юлий това сж дѣв близки дати.

Вто защо на 27 юлий наетъ дѣгъ бѣше, и гражданиски и политически, да възпрѣмъ лудоритѣ на една книга, на която шефовеитѣ нѣмаха куража да изѣвѣатъ публично, а само дравѣнѣха масовитѣ и се криеха по таванитѣ. Вий виждате, че това сж хора съ една прѣвѣтжана воля, хора които дигатъ окандалѣ, за да могатъ да говорятъ по слѣ, че се посѣга на свободата имъ. Тѣ сж като глѣститѣ, лонго въ врѣме на б у р а и дѣждъ се криятъ въ земата, а цомъ пекно слѣнце, се разпѣлятъ огорѣ. Така се държаха тѣ; козкого бѣхме ний на властъ. В и а т е ги сега. Днесъ тѣ искатъ разрѣшение отъ властота даже за празникъ на революцията!

Цѣлата политика на тѣвеняцитѣ е политика на крайно партизанство. Реформи за тѣя маса не сж необходимѣ, защото убиватъ душитѣ имъ, но козкого дойде работата до водачитѣ, тогава работата е друга. Тогава може и общо дѣло да се прави, както бѣше при увеличението на депутатскитѣ заплати, при касирането на мандатитѣ и прочее. Авторитарни социалности казватъ че прѣустройството на една страна е токова политически, козкого и економически въпросъ, че свободата не може бѣвъ хлѣба. Но въ Русия тѣни социалности не струватъ нищо, тамъ има сега нови авторитетѣ като Вѣверѣ Папа наиритѣ. Въ Русия нѣма сѣвѣтѣ, тѣ сжществуватъ само на внига, тамъ има еднажъ режимъ на тирания и насилие на каквито руситѣ сж навикнали. Диктатурата на Ленинъ е едно ново издание на диктатурата на Николай. На западъ тая диктатура не се възприема. Сизни сж болшевицѣ само въ двитѣ страни: Русия, България, Млада Азия. И въ Германия има комунистѣ, но ний видѣхме, че тѣхнитѣ битовѣ се осмитиватъ само въ политиката. Уопѣ си пролетариата на Германия и Англия да се раздѣре оможуо си, гарантиратъ е мира и лѣ дѣния свѣтъ. Ваянието на социализма расте и въ Швеция, Дания и др. страни. Навредъ комунистгт сж малцинство. Въ Европа днесъ никой не се сѣмнява, че бждѣщето е на социализма. И това бждѣще не е далече. Може да има извѣнки, може да има отетѣшения, а м а л к о застой, но винаги ний ще се приближаваме къмъ лашата цѣлъ. Ний вѣаемъ, че напѣлитъ народъ е непросѣвѣтенъ, че той върви съ вѣтъра, а нипога орѣщю него, че той обича да ошгива отъ вѣички маджки и сега иска да опиѣти и отъ манджата на тѣвеняцитѣ, и това е тѣкмо зачатъта на политикѣта да го просѣвѣти и развѣе заблуденото му. Какво направиха тѣвеняцитѣ съ самоуправлението съ тѣхнитѣ „комуни.“ Никога по бюджетъ на общинитѣ.

не сж се навѣвѣвали токова много мухи, както тѣвеняцитѣ. Маситѣ пакъ тѣвѣтъ въ мизерия, както прѣвитѣ, защото общинитѣ не могатъ нищо да направятъ. Тѣ приеха само купешното име „комуна.“ Авъ се навѣвѣвамъ, че козкого патече слѣдъ врѣме тѣхния мандатѣ, хората ще ги разоборватъ вече. У насъ комуниста е стигналъ вече на върха на славата си и заѣвѣа.

Само пактѣтъ по който вѣрва западно европейския пролетариатъ, само той е спасителния пакъ, ащого той е пакъ на мира.

Прочее. Пактѣтъ на миналото е безвъзвратно миналъ, но и пактѣтъ по който вѣрватъ тѣвеняцитѣ не е правия пакъ. Той е пакъ на авантюритѣ, на войнитѣ, на катастрофитѣ и разоренята. Пакъ международенъ е пактѣтъ по който ний сѣвтаме. Ний ще работимъ за него, и който обича нека ни сѣвѣва (Ржкопѣвѣкания).

Изъ чужбина.

За подпуна на болшевицитѣ.

Заявлението на Едуарда Бернщайна, че Ленинъ е билъ пратенъ въ Русия отъ германския генералетъ щабъ за свалането на правителството и отъ славането на рускиятъ фронтъ, и че германския щабъ е заплащѣлъ за тая услуга 50 милиона на влатни марки, е прѣвѣвѣвало полемия между генералетъ Лудендорфъ и бившия германски посланикъ въ Дания, а отъ послѣ министертѣ на външнитѣ дѣла въ германската република, графъ Бредерфѣ-Ранцау.

Генералъ Лудендорфъ е напечатѣлъ въ Военния седмичекъ вѣстникъ статия, въ която той не говори за сжщаната на работата, но казва, че „подъ влиянието на обстоятелствата отъ военно врѣме, идватъ случаи да се прибѣгнѣ къмъ подобни приѣми... Но като се ползва отъ случая, тогъ иска да обвини и своитѣ противници, всѣдѣствие на което тѣлесвата изъ влгната на вѣвѣк си Албертъ Варга слѣдното:

„Въ това врѣме графъ Бредерфѣ-Ранцау, който въ качеството си на посланикъ въ Копенхагенъ бѣ събралъ около себе си доволно оштра компания и открито подготвяше прѣвѣрата, благодарение на една сѣмнѣвена личностъ, на имѣ Парвусъ Гелфандъ, се е добралъ до отличната идея да прогонѣ дѣвола чрѣвъ сатанатѣ и да провали революцията чрѣвъ авархия. Той му е предлагѣлъ да изпрати Ленина и Троцки въ Русия и по такъвъ начинъ да се помогне на болшевицитѣ да взематъ властѣта.“

Отъ тая разправия се установява, че това е билъ извѣстния агентъ на германското имперско правителство прѣвъ врѣме на войната Парвусъ, който е посрѣдничилъ за подкупването на Ленина и Троцки. В. Р. Знае се, че сѣдия тоя Парвусъ прѣвъ ония врѣмена дохожда въ София и тѣвеняцитѣ

му устроида митингъ въ полза на войната и за председателството на България към централните държави. Ами Парвушъ е ходилъ вистинвалъ да даде 50 мил. марки на Левина и Троцки, интересно ще е да се знае колко марки са получили тѣснѣящъ, защото Парвушъ не току-така доиде до София, а отъ тукъ замина за Парижъ. Теза тѣснѣящъ по-рано получаваша бѣжско плато, а сега получаватъ руско в. „Народъ“

Василъ Т. Чобановъ
АДВОКАТЪ
ВАРНА.
 Писалище до Миронитъ сѣдалища, квартира 15 ливия, № 11.

ХРОНИКА

Публичното Събрание на 3 т. м. на което говори другаря Кръстю Пастуховъ бѣше отличено похвѣно. Голѣмия салонъ на театръ Ранковъ се окава тѣснѣнъ да побере трупашата се публика. Рѣчьта на др. Пастуховъ, която бѣ изслушана съ голѣмо внимание и интересъ, прѣдавана на друго мѣсто. Благодарение на прѣдхранителнитъ мѣрки, които бѣроото ввсма б време, групитъ комунисти, дошли на събранието да провозиратъ, не можахъ да се провѣятъ.

На прѣдизборното партийно събрание да се явятъ партийнитъ членове въ петъкъ, 8 т. м. 8 1/2 часа вечеръта въ клуба. Всички на събрание.

Протоколътъ на годишното събрание на кооперация „Социалдемократъ“ е утвърденъ отъ Вар. Окр. сѣдъ. Новия управителенъ сѣвѣтъ се е конституиралъ, като за прѣседателъ остави др. В Чобановъ, подпрѣседателъ В Вѣлковъ, секретаръ К Брадаровъ, членове: Ст. Георгиевъ С. Дечевъ, контр. сѣвѣтъ: Н. Тотевъ, Из Павловъ и М. Стефановъ

Другаритъ да провѣрятъ избирателнитъ си книжки. Ония отъ тѣхъ, които по една или друга причина не ги притежаватъ, веднага да се снабдятъ съ дубликати отъ общинското управление. Такива общината е длъжна да издава до деня на избора и въ деня на самия изборъ 10 aprilъ.

Питаме управнитѣ на Варненската комуна и ще каже да ни отговорятъ, вѣрно ли е, че прѣди нѣкоко време буржуазната полиция е задала единъ комунистъ — технически надзирателъ при „кумната“, въ момента, когато е взелъ 500 лв. рушеветъ, за да не състави актъ за пострѣна безъ позволение на града. И защо комунистътъ

рушеветни, отгдѣ като е станалъ извѣстенъ, горния фактъ, е прибравалъ да си „подаде“ оставката отъ надзирателство и членство въ партията на комуниститъ?

Замѣняването на работническитъ осигурителни книжки съ новия образецъ такива, ще става съ списъкъ, въ който да бѣде означено: № на статитъ книжки, името и прѣимето на работничитъ, дата на раждането, мѣсторождение, мѣстожителието съ точенъ адресъ и № на новата книжка. За всѣки работникъ трѣбва да се внесеатъ по 5 лв. (марки или пари)

По случай празника си, Варн. Окр. Учиг. Д-во устроиша на 7 т. м. (Влаговѣщение) 10 ч. пр. п. въ салонъ „Промекъ“ Публ. Събрание съ рѣчь отъ др. Из. Стояновъ. Слѣдъ обѣдъ, сѣкция левъ дружественно събрание въ училището „Св. Климентъ“. На 6 вечеръта, вечерника въ Дѣвическата Гимназия.

Настоятелъ на партийнитъ в. Народъ и сп. Социалдемо крѣтъ за Варна и околията е др. Кардамъ Брадаровъ.

Поняватъ се другаритъ парт. членове, които не сж си платили членскитъ взноски да побързатъ и осгоритъ тона при домакина на организацията др. Иванъ Златарски, който винаги се намира въ клуба „Борба“.

При клуба на партията има добръ уредена читалня гдѣто се получаватъ повече отъ 10 ежедневника и професионални вѣстници. Има и бюлетъ Добро мѣсто за почивка ще намиратъ другаритъ въ клуби

Подпомаганята на работничитъ въ случитъ на болестъ отъ 1 априлъ т. г. ще става съгласно една нова наредба на министерството на труда, която е вече одобрена съ дѣрски указъ и тии дни ще бѣде публикувана въ Дѣржавенъ вѣстникъ.

ПРОДАВА СЕ лозе, 1 декаръ и 9 ара, при изворъ, съ италиански 3 год. прѣчки и повече отъ 60 овоци, дървета. Споразумѣние клубъ „Борба“.

Печатница Д. Тодоровъ — Варна.

„Философията на Ницше“
отъ Анри Лихтенберже,
 съ прѣговоръ отъ автора къмъ българскитъ прѣводъ.
 16 коми, цѣна 10 лева
 Книжарница на Вл. Мариновъ — Провадия.

Кооперация „СОЦИАЛДЕМОКРАТЪ“
 продава Екстра качество
Марсилски сапунъ марка „Savonia“
на най-износни цѣни.
 100 парчета въ касъ по 400 и 500 гръма.
 По качество и по цѣна сапунитъ „Savonia“ конкурира всички до сега внесени въ страната марсилски сапуни. Прѣпоръчваме го.
Обръщаме внимание: само кооперация „Социалдемократъ“ може да Ва даде най-ефтенъ сапунъ Savonia. Поръчка най-малко двѣ каси: една отъ по 400 гр. и една отъ по 500 гр.

КНИЖАРНИЦА
В. БЛЪСКОВЪ — ВАРНА.
 Всички учебници, ученически и канцеларски по цѣни на най-износни цѣни.
 Всички новонаиздадени прочитни книги.

Кооперация „Социалдемократъ“
продава на най-износни цѣни:
ГАЗЪ, чиста бѣла, двойно рафинирана на дребно и на едро въ неограничено количество.
ПРѣВКЛЕНЪ ПЕТМЕЗЪ, чистъ, гъстъ на дребно 10 лв. кгр.
ФАСТЪЧНО МАСЛО, първо качество, съ 5% киселини, надминава по хранителностъ всички растителни масла.
ЧЕРВЕЦЪ ПИПЕРЪ, собствено произведение, чистъ натураленъ 4 палти прѣсѣванъ.
САПУНЪ ТУНИСКИ добротъчественъ и споренъ. Прѣстигната прѣскачнитъ за лоза „Vermorel“, най-реномираната марка.

Индустриално Анционерно Дружество
„НАПРѢДЪКЪ“
гара ВѢЛЧИ-ДОЛЪ,
 съ 2,000,000 лв. капиталъ, приготвяе цигли и тухли, които во зранията конкуриратъ всички цигла работни изъ България.
 Има инсталирани **ДАРАЧЪ** и **МАСЛОБОЙНА.**
 Прѣвъ 1920 година сж продадени 500,000 цигли.
 Адресъ: „Напрѣдъкъ“, гара Вѣлчи-Долъ, Провадийско.

Мобилно ателие и складъ
Георги Н. Фетваджиевъ
ВАРНА.
 Изработва и готови въ складъ всички видове мобили.
 Художествени рамки за картини и кошери за пчели, „Даданъ блатъ“, „бури“ и др.

ТРАНСПОРТНО БЮРО
„ЕКСПЕДИТИВНОСТЪ“
 Комисиона, Експедиция и Прѣдетелство
ХУБАНЪ КОНТЕВЪ — ВАРНА.
 Ул. „Малка Търговица“ № 12.
 За телеграми: „Експедитивностъ.“

Извърши се най-голяма вѣщина, бързо и акуратно всички обезмитваня, експедиция и уреждане на рекламации прѣдъ всички митници, гари и влагалница на Царството. Дава свѣдѣния за цѣнитъ на всички стоки намиращи се на Варненския пазаръ. Агенция на Народно Осигурител. Д-во „ВАЛКАНЪ“ по всички клонове, специално „транспортъ“ по море и суша.

Въ Обушарницата
 на
ХРИСТО БОГДАНОВЪ,
 улица „Царъ Борисъ“,
 се изработватъ елегантни и здрави дамски и мъжки
ОБУЩА
 отъ французски материали.
 Работа бърза и износна.

ВЪ КНИЖАРНИЦАТА
„ЗАРЯ“
 на
ВЛ. МАРИНОВЪ
 въ гр. ПРОВАДИЯ,
 се намиратъ всички
 КАНЦЕЛАРСКИ, УЧИЛИЩНИ ПОТРѢБИ,
 както и всички учебници и прочитни книги.
ЦѢНИ КОНКУРЕНТНИ.

Гласувайте
СЪ ЧЕРВЕНАТА БЮЛЕТИНА

Въ коопер. Социалдемократъ пристигна чистъ **СПИРТЪ ЗА ГОРЕНЕ 95°.**